

Con rôi muốn làm người

Ngày nầy ngày nay tại một thành phố xinh đẹp, có một con rôi tóc dài mượt như nhung, đôi mắt to tròn, cái miệng dễ thương luôn cười rất xinh xắn. Con rôi xinh xắn đó tên là ... À, mà không biết cũng được, đâu có gì quan trọng đâu.

Con rôi đi theo đoàn rôi biểu diễn ở khắp nơi. Ở mỗi nơi nó mang một cái tên khác nhau, một cái vai khác nhau. Ở mỗi nơi nó đều được người ta yêu thích và hoan nghênh nhiệt liệt.

Một hôm, con rôi nằm mơ thấy một vị thần nói với nó rằng:

"Này con rôi, con đã sống rất tốt trên đời, con có thể trở thành người đấy, con có muốn làm người không?"

Con rôi trả lời:

- Con muốn làm người.

"Vậy thì con hãy để người ta gọi tên thật của con, tên con là ... Đó là một cái tên mà rất nhiều người cho là xấu xí, nhưng chỉ cần người khác gọi tên con và yêu thương cái tên đó thì con sẽ trở thành người"

Con rôi trả lời :

- Nhưng cái tên đó làm sao người ta chịu gọi tên con ? Sao ngài không cho con một cái tên khác ?

Vị thần trả lời "Tên con do số phận đặt, không phải ta". Nói rồi, Ngài biến mất.

Năm này qua năm khác, con rôi cười, con rôi khóc, con rôi cử động dưới những sợi dây. Con rôi kết bạn với những con rôi khác và những con người, thân có, sơ giao có, nhưng cũng không ai biết đến tên thật của nó. Nhưng con rôi luôn muốn làm người.

Đến một ngày, con rôi quyết định nói cho người ta nghe tên của mình. Con rôi đến bên cô bé bán kem - bạn thân của con rôi hơn một năm qua và nói rằng:

- Cô bé bán kem ơi, tôi đã chơi với cô hơn một năm rồi, nhưng cô chưa bao giờ biết đến tên thật của tôi. Bây giờ tôi muốn cô biết.

Cô bé bán kem dù ngạc nhiên nhưng vẫn mỉm cười trả lời:

- Bạn rôi hãy nói cho tôi nghe tên của bạn đi. Tôi là bạn thân của bạn, tôi muốn biết tên của bạn.

- Nhưng tên của tôi có thể cô bé sẽ thấy xấu lắm...

- Có gì đâu! Dù xấu như thế nào đi nữa chẳng phải bạn luôn là bạn tôi sao? Bạn cứ nói đi, đừng ngại...

Con rôi chăm chú nhìn cô bé, rồi khẽ ghé miệng sát vào:

- Tên tôi là...

- Aaaaaaaaaaaaaaaaa... - Cô bé bán kem hoảng hốt, khuôn mặt xanh xao và bất thần.

Rồi cô bé bán kem xa dần, xa dần, không còn nói chuyện với con rôi nữa. Cô bé bán kem xem con rôi như là quái vật. Con rôi buồn... buồn lắm. Nhưng con rôi không bỏ cuộc vì nó không muốn cô đơn, nó muốn có người gọi tên của nó. Nó muốn có người yêu thương nó và cái tên ấy. Nó muốn được làm người.

Một ngày kia, con ròi đến bên người chăn bò - bạn thân của con ròi đã năm năm và nói rằng:

- Anh chăn bò ơi, tôi và anh đã làm bạn năm năm rồi nhưng chưa bao giờ anh biết đến tên thật của tôi. Tôi muốn nói cho anh nghe vì tôi muốn có người gọi tên tôi.

Người chăn bò dù ngạc nhiên nhưng vẫn mỉm cười trả lời:

- Bạn hãy nói đi. Tôi là bạn của bạn, tôi muốn biết tên thật của bạn lắm.

- Nhưng tên của tôi có thể anh sẽ thấy xấu lắm...

- Có gì đâu! Dù xấu như thế nào đi nữa chẳng phải bạn luôn là bạn tôi sao ? Bạn cứ nói đi, đừng ngại...

Con ròi chăm chú nhìn người chăn bò, rồi khẽ ghé miệng sát vào:

- Tên tôi là...

Người chăn bò cũng ít nói chuyện dần, rồi xa dần, xa dần con ròi. Người chăn bò xem con ròi như là quái vật. Con ròi buồn... buồn lắm.

Bạn bè của con ròi bảo "Mày đừng nói cho người ta biết tên thật nữa, người ta rồi sẽ bỏ rơi mày, khinh miệt mày như chúng tao mà thôi". Một con ròi khác nói "Mày không thể làm người được đâu". Nhưng con ròi không bỏ cuộc vì nó không muốn cô đơn, nó muốn có người gọi tên của nó. Nó muốn có người yêu thương nó ngay cả khi biết được cái tên. Nó muốn được làm người.

Con ròi đến bên người cha đã tạo ra nó và nói rằng:

- Cha ơi, cha đã tạo ra tôi, cha đã cho tôi hình hài này, vóc dáng này, từ con mắt đến bàn tay. Cha đã nuôi tôi, đã cho tôi những vai diễn. Tôi cảm ơn cha nhiều lắm. Tôi yêu cha nhiều lắm. Tôi muốn nói cho cha nghe tên thật của mình.

Người tạo ra con ròi ngạc nhiên và bảo:

- Tên thật? Không phải ta đã đặt cho con một cái tên sao? Tên của con là ...

Con ròi lắc đầu:

- Không phải đâu cha ơi! Đó là tên cha đặt, còn tên mà số phận đặt cho tôi không phải như thế.

Người tạo ra con ròi nheo mắt suy nghĩ rồi ôm lấy con ròi vào lòng:

- Thế tên thật mà số phận đã đặt cho con là gì, con của ta?

- Nhưng tên của tôi có thể cha sẽ thấy xấu lắm...

- Dù xấu như thế nào đi nữa thì con vẫn là con của ta, ta là người đã sinh ra con, cho dù tất cả mọi người có bỏ rơi con thì ta vẫn còn đó.

Con ròi chăm chú nhìn người đã tạo ra nó, rồi khẽ ghé miệng sát vào:

- Tên của tôi là ...

Người tạo ra con ròi lên tim và ngắt xiủ ngay tại chỗ. Sau khi được người ta cấp cứu và dưỡng bệnh một thời gian, ông dù rất yêu thương và rất nhớ con ròi nhưng cũng không bao giờ muốn gặp nó, không bao giờ muốn

nó bước chân vào nhà ông nữa. Ông không thể chấp nhận mình đã tạo ra một con rỗi như thế này. Ông xem con rỗi như một quái vật.

Con rỗi buồn lắm...

... và nó ra đi.

Con rỗi vẫn đi, nó cùng với những con rỗi khác diễn những vở diễn vĩ đại của cuộc đời. Nó đi rất nhiều nơi. Nó có rất nhiều tiền. Ở mỗi nơi nó mang một cái tên khác nhau, một cái vai khác nhau. Ở mỗi nơi nó đều được người ta yêu thích và hoan nghênh nhiệt liệt nhưng mà có ai biết đến tên của nó đâu. Và nó cũng không muốn người ta biết đến cái tên của nó nữa... một cái tên ai cũng cho là xấu xí.

Con rỗi vẫn cười bằng gương mặt người ta đã vẽ cho mình, vẫn diễn bằng những kịch bản mà người ta giao cho nó, nói những câu người ta thích nghe, làm những thứ người ta thích nhìn. Đôi khi nó cũng tự viết kịch bản cho mình nhưng đó là những kịch bản trong im lặng.

Ngày nầy ngày nay có một con rỗi, con rỗi có tên là và mấy chục năm sống trên đời vẫn không ai gọi tên nó.

*

Lời của người viết:

Có một bộ truyện tranh mang tên Monster kể về một con quái vật không tên. Con rỗi trong câu chuyện cổ tích này có tên, nó tên là ... - à, mà thôi, biết cũng có làm được gì đâu vì bạn sẽ không gọi tên nó. Con rỗi rất dễ thương, nó dù không được làm người nhưng mãi mãi sẽ không bị biến thành quái vật.

Có nhiều bạn đọc xong câu chuyện sẽ biết được tên thật của con rỗi, vậy thì bạn đừng nói cho người khác nghe nhé, vì con rỗi không muốn bị xem là quái vật. Nó là một con rỗi rất dễ thương.